

Skrivelse tiltræde Udvalgets Ændringsforslag? Jeg kan godt svare mig selv: Grunden var den ganske simple, at den højtærede Forsvarsminister kunde ikke faa sine egne officielle Myndigheder, som han da havde god Brug for, til at erklære sig i den Sag anderledes, end de havde gjort; og følgelig stod han saaledes, at han kunde ikke lade den Sag bearbejde i sit eget Ministerium. Hvis der er nogen anden Grund end denne, som det ligger nær at forestille sig, vil jeg bede den højtærede Minister oplyse, hvorfor han hverken vilde stille Ændringsforslag selv eller blot ved en officiel Skrivelse tiltræde et Ændringsforslag, som Udvalget vilde stille, men kun indskrænke sig til, som det synes, at tillade Udvalgets Flertal i Betænkningen at erklære, at det havde stillet sit Ændringsforslag i Forstaaelse med den højtærede Minister. Dermed endte det nemlig, længere kom man ikke: man kunde tiltræde det i Forstaaelse. Men det andet Spørgsmaal er dette: Hvorledes stiller den højtærede Forsvarsminister sig nu til de Erklæringer, han har faaet fra sine officielle sagkyndige? Vil Ministeren erklære om Ingeniørkorpsets Erklæring, at den er falsk og urigtig fra Ende til anden? Men gaar det an? Kan det overhovedet gaa an, at vi har faaet en Erklæring fra sagkyndige, som Ministeren selv skyder ganske til Side og betragter som ikke eksisterende? De to officielle Erklæringer gaar ud paa, at Garnisonssygehuset hverken bygningsteknisk eller — hvad skal jeg kalde det — lægeteknisk set med Nytte kan ombygges. Den højtærede Forsvarsminister bryder sig ikke det mindste om dem, men skyder dem til Side og gaar alligevel — ikke officielt, ikke ved en Skrivelse —, men faktisk ind paa Udvalgets Tanke. Det har jeg aldrig nogen Sinde før set i Rigsdagen. Sligt er aldrig forekommet, saa længe jeg har siddet i Rigsdagen eller har hørt noget om den, at en Minister sætter sig ud over sine sagkyndiges officielle Erklæringer og i Stedet for bruger Erklæringer fra en privat Arkitekt og nogle Haandværksmestre i en Sag. Hvorledes skal vi nu stille os i Fremtiden, naar en Minister kommer med officielle Erklæringer? Skal vi saa sige: De betyder ingenting, for det er muligt, at Ministeren render fra dem bag efter og benytter en ganske privat Erklæring, som Rigsdagen saa er henvist til, og som er den eneste, der skal gælde overfor de to Ting?

Endelig skal jeg tillade mig at sige

nogle Ord om Omkostningerne i denne Sag. Naar man skal opbygge et nyt Hospital for Søværnet, naar man skal ombygge Garnisonssygehuset til en Sum, som Udvalget har sat til 350,000 Kr., men som naturligvis meget vel kan blive større og vil blive større — det skal man ikke nære Tvivl om —, saa er man oppe paa omtrent 1 Mill. Kr., og Spørgsmaalet er da, om man anser det for finansielt forsvarligt paa et saa løst Grundlag som det, der her foreligger, at give saa mange Penge ud. Nu hørte jeg nok den højtærede Ordfører (Niels Rasmussen) her i Salen ligesom i Betænkningen erklære, at disse Penge i Virkeligheden indspares, naar man udsatte at opbygge et nyt Hospital; thi naar man udsatte det i et tilstrækkeligt Antal Aar, vilde Rente og Rentes Rente blive saa meget som det Beløb, det nye Hospital skulde bygges for. Jeg tror nu ikke, at det er en Beregning, vi plejer at gøre her i Rigsdagen. Jeg tror ikke, at man gør det, af den Grund, at det vilde føre temmelig vidt, hvis man, hver Gang man skulde træffe Foranstaltninger, da vilde udskyde dem, for siden hen for Renter og Rentes Rente af de Penge, man skulde brugt, at gøre noget andet. Jeg har aldrig før hørt den Regnemaade gjort gældende her i Rigsdagen. Det er desuden ogsaa forkert, hvad der staar i Ordførens Betænkning om Forskellen. Der staar saaledes: „det Beløb, der udgør Forskellen mellem Udgiften til Ombygningen af Garnisonssygehus og Udgiften til Opførelsen af det omtalte nye Hospital, hvilken Udgift neppe kan sættes under 2,500,000 Kr., vil være tilstrækkelig til derfor at opføre et nyt Hospital“. Men saaledes kan man ikke regne, man maa regne Forskellen mellem det, der nu skal udgives baade til det nye Hospital for Flaaden og til Ombygning af Sygehuset, og saa bliver Forskellen jo meget mindre, thi det Beløb er jo noget større end det, den ærede Ordfører regner med. Der bliver altsaa i Virkeligheden kun en Forskel af 1½ Mill. Kr., og disse 1½ Mill. Kr. bliver, selv med Rente og Rentes Rente, ikke saa meget, som den ærede Ordfører har tænkt sig. Dette er nu endda unødvendigt at diskutere — det har jo ikke saa meget med Sagen at gøre.

Hvad Ændringsforslagets Tekst angaar, vil jeg endnu tillade mig at bemærke, at der staar, at de 350,000 Kr. skal anvendes efter de Rigsdagen forelagte Planer. Derom vil jeg sige, at der er slet ingen Planer forelagt Rigsdagen, ingen